

slag, der kommer frem, ikke for at der skal slaas af derpaa, men for, at det skal sejre. Derfor er jeg glad ved, at Forslaget fremkommer i en Form, i hvilken der ikke er noget at slaa af paa.

Vi have set her nede, at i denne Form har Sagen nydt Tilslutning fra alle Sider. Min ærede Sidemand har paa Socialdemokratiets Vegne ydet Forslaget sin ubetingede Tilslutning og lovet sine Partifællers Tilslutning, om han end har fremsat sine private Ønsker, af hvilke vi jo alle kunne have nogle. Vi have hørt det ærede Medlem fra Assens (Berntsen) paa sine Meningsfællers Vegne yde Forslaget sin Tilslutning, og vi have kun set det blive angrebet af Højres Ordfører, det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen). Det ærede Medlems Angreb gjaldt imidlertid slet ikke dette Forslags Betimelighed og Nødvendighed. Han angreb ikke heller de mangfoldige Bestemmelser, der ere i det; han sagde, at nu var det Tidspunkt kommet, hvor det var nødvendigt at gøre noget, men han mente, at den nuværende Stemning var et Kunstprodukt, idet man navnlig paa Grund af den højtærede Konseilspræsidents Udtalelser vanskelig kunde vente længere. Det ærede Medlem udtalte ogsaa, at det Tidspunkt var kommet, da Højre vanskelig kunde modsætte sig det, men det ærede Medlems Foredrag formede sig som en Klagesang over, at den højstbeskattede Femtedels privilegerede Valgret skulde afskaffes, uden at der var givet nogen som helst Erstatning derfor. Der vil jeg modsige det ærede Medlem. Der er givet de højstbeskattede fuldt Vederlag og alt det Vederlag, de kunne vente at faa, ved, at Forholdstalsvalgmaaden er indført. Hvis de højstbeskattede er $\frac{1}{5}$ inden for en Kommune, saa faa de gennem Forholdstalsvalgmaaden absolut nøjagtig den Indfyldelse, som denne ene Femtedel bør og skal have. Det maa være Højre klart, at det har været Demokratiets, Folketingets og Ministeriets Villie at ville afskaffe den privilegerede Valgret. Det er netop det, der er Meningen med det foreliggende Forslag, og det er ikke Meningen at ville genindføre den privilegerede Valgret paa en ny, og anden Maade.

Der er jo Tvivl om, hvorvidt dette Forslag vil komme i Udvalg eller ikke, og om det vil blive vedtaget uforandret i den foreliggende Form eller med en eller anden Ændring. Jeg vil sige, at hvis der her i Salen fremkommer Ønske om Udvalgs Nedsættelse, og Udvalget kan arbejde

hurtigt, saa det klart fremgaar, at det er Meningen at fremme Sagen med fuld Fart, saa er jeg ingen Modstander af Udvalgsbehandling i Sagen, naar der blot ikke kommer ny Punkter ind, hvad jeg er en Modstander af, idet Lovforslaget har de Rammer, det bør have og indeholder det, som vi ville og bør føre igennem og ogsaa det, som vi for denne Tids Vedkommende kunne være tilfredse med; saa kunne vi overlade til vore Efterkommere at føre Sagen videre efter de Retfærdighedsgrundsætninger, der kunne være raadende til den Tid. Der kunne imidlertid være Bestemmelser i Lovforslaget, som indeholde en Antydning, der ikke er forment nok ud, og som derfor kunde tiltrænge en noget nærmere Udformning, altsaa en mere redaktionel Ændring. Jeg skal pege paa et saadant Udtryk, og jeg mener, at det vil være hensigtsmæssigt, hvis vi ikke faa Udvalg, at det sker saaledes, at ikke enkelte Medlemmer komme med enkelte Ændringer, men at den ærede Minister tager Sagen i sin Haand og udarbejder en lille Ændring, en Forklaring af det paagældende Sted. Det er § 1, jeg tænker paa, hvor vi have faaet et nyt Ord, uberygtet, indsat. Saaledes som det staar, tror jeg ikke vi kunne have det staaende. Vi, som vide, hvorledes det er kommet ind, vide ogsaa, hvad det betyder, men ikke saaledes med de kommende Slægter, og hos dem, som skulle føre Loven ud i Livet, hvor der maaske er Modvillie til Stede. I tidligere Love var en uberygtet Mand en saadan, som ikke ved Dom var funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling. I den Betydning have vi Ordet i Grundloven og i Valgloven, og der vide vi, hvad det skal sige. Her føre vi ind som Indehaver af Valgret og Valgbarhed baade Mænd og Kvinder og sige i al Almindelighed „uberygtet Mand og Kvinde“. En lille Tilføjelse om, at der ved uberygtet Mand og Kvinde forstaaes saadanne Personer, som ikke ved Dom ere kendte skyldige i nogen i den offentlige Mening vanærende Handling og heller ikke ernære sig ved Utugt, det være sig saa en Kvinde eller Mand, vilde være i høj Grad ønskelig — og rigtigt, thi skulle vi ramme Skøgen, saa maa vi ogsaa ramme Rufferen og Værten og Alfonsen. Vi faa herved en klar Ramme, der vil forhindre mange Rivninger i Fremtiden. Denne Henstilling gør jeg i en god Mening, det er ikke Meningen at sinke Lovforslaget et eneste Minut, tværtimod vil jeg haabe, at dette Lovforslag i denne Sal vil kunne